

РЕШЕНИЕ

№ 7766

гр. София, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9050** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба на председателя на Държавна Агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), срещу Решение № 3036 от 05.08.2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 134-ти състав, по НАХД № 401/2022 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 38-151 от 10.12.2021 г., издадено от председателя на ДАНС, с което на основание чл. 116, ал. 1. т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИН) на Адвокатско дружество „П.“ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 10 от ЗМИН.

В жалбата са изложени доводи за отмяна на постановеното съдебно решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Касаторът счита, че е описано точно извършеното нарушение и цифровата квалификация отговаря изцяло на фактическата обстановка. На следващо място излага доводи за доказаност на описаното нарушение от ЗМИН.

В съдебно заседание, чрез юрк. А. поддържа жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Адвокатско дружество „П.“, чрез адв. П. оспорва касационната жалба и

претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор Д., изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил от фактическа страна, че със заповед № ФР-9-49/07.04.2021 г. на Директора на С. ФР - ДАНС било възложено на Д. Л. П., на длъжност главен експерт в отдел „Контрол върху задължените лица“ и на И. Т. Т., на длъжност експерт в същия отдел извършване на проверка по чл. 108, ал. 3 от ЗМИП на Адвокатско дружество „П.“.

В изпълнение на възложената им проверка с писмо от 12.04.2021 г. от дружеството били изискани в срок до 14.04.2021 г. да бъдат представени подробно описани документи и справки.

На 14.04.2021 г. представляващият дружеството- адв. Д. П. предала доброволно на св. П. документи по опис.

На 15.04.2021г. от дружеството било изискани допълни документи и обяснения, представени на 16.04.2021 г..

На 08.07.2021 г. от дружеството била изискана информация по отношение на учредяването на „Имбера“ ЕООД.

На 12.07.2021г. с изпратен по имейл отговор до ДАНС били представени изисканите писмени доказателства по отношение учредяването на посоченото дружество.

Резултатите от извършената проверка на дружеството били обективирани в протокол № ФР- 10-5536/31.08.2021г.

На същата дата св. И. Т., въз основа на констатациите изведени в констативния протокол преценил, че е налице административно нарушение по смисъла на чл.11, ал.1, т. 1 вр. чл. 10 от ЗМИП, доколкото като задължено лице по смисъла на чл. 4, т. 15, б“дд“ от ЗМИП адвокатско дружество „П.“ не е приложило мерките за комплексна проверка спрямо клиента си К. И. К. при установяване на деловите им взаимоотношения по повод учредяването на дружеството „Имбера“ ЕООД на 16.01.2020г.

За така констатираното нарушение св. Т. съставил против адвокатско дружество „П.“, в присъствието на упълномощен представител на дружеството и свидетели АУАН № ФР-10-5539/31.08.2021г., а въз основа на него било издадено и обжалваното наказателно постановление.

За да постанови този правен резултат, СРС е приел, че при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на точно и ясно описание на нарушението, водещи до отмяна на НП. Отделно от това районният съд е приел, че наказателното постановление е постановено в нарушение на материалния закон доколкото от доказателствата по делото не се доказвало вмененото на субекта нарушение. В случая, не можел да се направи извод за извършено нарушение от страна на Адвокатско дружество „П.“, поради изпълнено задължение да идентифицира своя клиент, както и

поради липса на елемента на трайност в отношенията между страните.

Решението е правилно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка настоящият касационен състав съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административнонаказателното производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение /чл.36, ал.1 ЗАНН/, с който се очертава предмета на доказване- наличие на административно нарушението по смисъла на чл.6 ЗАНН, с неговите съставомерни признаци, както и фактите, сочещи на връзката между конкретното деяние и лицето, сочено като нарушител. Срещу тези факти нарушителят трябва да се брани. Гарантирането на правото на защита на нарушителя изисква същият да бъде запознат с фактическите рамки на обвинението още в началото на административно-наказателното производство, т.е. към момента на съставяне на АУАН. Административно наказателната отговорност на лицето, сочено като нарушител може да бъде ангажирана, само ако обстоятелствата посочени в АУАН се докажат в хода на съдебното следствие и могат да се субсумират под състава на конкретно нарушение.

Съгласно чл. 42 т. 4 и 5 от ЗАНН, съставеният акт за установяване на административно нарушение следва да съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, както и законовите разпоредби, които са били нарушени. Това е и едно от изискванията за минимално съдържание на наказателното постановление съобразно чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

В случая безспорно Адвокатско дружество „П.“ е задължен субект по чл.4, т.15, б.“дд“ от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/. Съгласно тази норма мерките по чл. 3, т. 1 – 6 са задължителни за: лицата, които по занятие извършват правни консултации, когато: дд) учредяване, регистриране, организиране на дейността или управление на доверителна собственост, търговец или друго юридическо лице, или друго правно образувание. Именно в това качество е ангажирана отговорността на адвокатското дружество за нарушение на чл.11, ал.1, т.1, вр. чл.10 от ЗМИП, за това, че на 16.01.2020 г. в [населено място] не е приложило мерките за комплексна проверка спрямо клиента си К. И. К. при установяване на деловите им отношения по повод учредяването и регистрирането на дружеството „Имбера“ ЕООД.

Съгласно чл.10 ЗМИП комплексната проверка на клиентите включва: 1. идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници; 2. идентифициране на действителния собственик и предприемане на подходящи действия за проверка на неговата идентификация по начин, който дава достатъчно основание на лицето по чл. 4 да приеме за установен действителния собственик, включително прилагане на подходящи мерки за изясняване на структурата на

собственост и контрол на клиента; 3. събиране на информация и оценка на целта и характера на деловите взаимоотношения, които са установени или предстои да бъдат установени с клиента, в предвидените в закона случаи; 4. изясняване на произхода на средствата в предвидените в закона случаи; 5. текущо наблюдение върху установените делови взаимоотношения и проверка на сделките и операциите, извършвани през цялото времетраене на тези взаимоотношения, доколкото те съответстват на рисковия профил на клиента и на събраната при прилагане на мерките по т. 1 – 4 информация за клиента и/или за неговата стопанска дейност, както и своевременно актуализиране на събраните документи, данни и информация.

Комплексната проверка на клиентите е част от мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари. Съгласно чл.1, т.1 от Директива 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета целта ѝ е предотвратяване използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

Материалноправната норма на чл. 11, ал. 1, т.1 ЗМИП вмениява в задължение на лицата по чл. 4 да прилагат мерките за комплексна проверка на клиента при: установяване на „делови взаимоотношения“- понятие, дефинирано в § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП. Според дефиницията на § 1, т. 3 ДР ЗМИП "делово взаимоотношение" е стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции и лица по този закон и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има елемент на продължителност".

При така очертаната правна рамка и въпреки пространно описаната от органа фактическа обстановка в акта, респ. от наказващия орган в наказателното постановление, при словесното описание на нарушението нито в АУАН, нито в НП е посочено коя/кои от мерките за комплексна проверка, визирани в чл.10 от ЗМИП не е/не са приложени от задължения по закона субект. Априори, административно-наказващият орган не е посочил, че изобщо не е извършена комплексна проверка или че събраната информация е недостатъчна и която точно информация, за постигане на посочената по-горе цел на закона, а само е извел неправилен силогизъм, че лицето не е приложило мерките за комплексна проверка спрямо клиента си К. И. К. при установяване на деловите им отношения по повод учредяването и регистрирането на дружеството „Имбера“ ЕООД, с което е извършило административно нарушение чл.11, ал.1, т.1, вр. чл.10 от ЗМИП. Предвид това е правилен извода на въззивния съд, че в проведеното спрямо Адвокатско дружество „П.“ администранонаказателното производство са допуснати нарушения на императивните разпоредби на чл.42, ал.1, т.4 ЗАНН, респ. чл.57, т.5, пред.1 ЗАНН. Това е достатъчно основание за отмяна на издаденото спрямо дружеството наказателно постановление.

По така изложените съображения решението на Софийски районен съд се явява правилно, поради което следва да се остави в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 450 лева за осъществена правна защита и съдействие по настоящото дело.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София– град, X касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3036 от 05.08.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-ти състав, по НАХД № 401/2022 г.

ОСЪЖДА Държавна Агенция „Национална сигурност“ да заплати на Адвокатско дружество „П.“ сумата от 450 (четири стотин и петдесет) лева, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ:

ЧЛЕНОВЕ: